

Det Radikal Venstre støtter, at der er en straf-sanktioneret pligt for virksomhederne til at afgive korrekte oplysninger om deres virksomhed.

Og Det Radikale Venstre støtter, at erhvervsministeren foreslås udnævnt til den danske nationale myndighed.

For Det Radikale Venstre er det vigtigt at understrege, at Danmark på den globale scene er i førertrøjen med hensyn til at virke i FN for, at konventionen bliver ratificeret i så mange medlemsstater som overhovedet muligt.

Som sagt støtter Det Radikale Venstre lovforslaget i dets helhed.

Søren Søndergaard (EL):

I Enhedslisten stiller vi os også positivt over for det lovforslag, som bliver behandlet her i dag.

Vi mener, at hensigten med forslaget, som bl.a. er opbygning af et kontrolsystem i Danmark til overholdelse af forbudet mod produktion af kemiske våben, er fornuftig, således som det er skitseret i forslaget.

Den holdning er begrundet i en generel indstilling om, at det er fornuftigt at få udryddet ikke bare kemiske kampvåben, men sådan set alle våbensystemer, som kan bruges offensivt. I den forbindelse kan jeg fuldstændig henvise til hr. Gert Petersens bemærkninger om atomvåben.

Jeg vil dog gøre en enkelt tilføjelse til spørgsmålet om de kemiske våben:

Det blev nævnt, at de kemiske våben bliver betragtet som de fattige landes atomvåben, fordi, som det også blev sagt, et forbud er utrolig svært at kontrollere og det er utrolig let at lave dem, og derfor må en sådan konvention selvfølgelig ikke blive nogen sovepude, hvor de lande, der er rige, og de lande, der har et atomvåbenmonopol, ligesom tror, at de gennem denne konvention kan forhindre uro. Det er stadig væk en central opgave, også for at forhindre produktion og anvendelse af kemiske våben, at gøre noget ved den skæve udvikling i verden, gøre noget ved, at en stor del af verden er fattig og bliver stadig fattigere.

Men alt i alt ser vi det som et lille skridt på vejen i den rigtige retning, at disse kontrolsystemer opbygges, og vi så gerne, at forbudet ikke blot omfattede kemiske våben.

Som sagt mener vi, at Danmark og den danske regering på en række områder kunne vise vejen og gå i spidsen på disse andre områder, f.eks. ved at indføre et totalt forbud mod dansk eksport af våben eller våbendele, men det er en anden diskussion, som vi kommer tilbage til.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg er i den glædelige situation at kunne takke samtlige ordførere for den helhjertede tilslutning til lovforslaget.

Det betyder forhåbentlig også, at Folketinget kan færdiggøre lovforslaget på denne side af sommerferien, således at Danmark kan være blandt de 65 nationer, der skal have ratificeret konventionen, før den træder i kraft.

Der er her tale om kronen på mange års anstrengelser. I tyve år forhandlede der om et sådant forbud, før det endelig i efteråret 1992 lykkedes at nå til enighed.

Det er jo ikke mindst på baggrund af de seneste ugers terroraktioner med kemiske kampstoffer i Japan indlysende, at verden har brug for bestemmelser af denne art.

Fru Annette Just havde en kritisk bemærkning til den danske formulering af selve titlen på konventionen – ikke titlen på lovforslaget; den er der, så vidt jeg kan se, ingen grund til at gøre indvendinger imod.

Det er indlysende, at den danske titel på konventionen ikke skal forstås sådan, at vi forbyder tilintetgørelse af kemiske våben, og jeg tror heller ikke, at det ved nogen naturlig læsning vil falde ret mange ind, men for at det skal være helt tydeligt, vil jeg da gerne præcisere, at teksten selvfølgelig skal forstås således: FN's konvention om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og om sådanne våbens tilintetgørelse. Det er selvfølgelig den forståelse, der er den rigtige, og jeg tvivler på, at ret mange vil misforstå det.

Lad mig så sige til det synspunkt, som blev fremført af hr. Gert Petersen om atomvåben, at regeringen tillægger det meget stor betydning, at vi opnår solide fremskridt på den FN-konference om forlængelse af ikkespredningsaftalen, der i øjeblikket foregår. Det er den danske regerings opfattelse, og det er en fælles EU-holdning, at ikkespredningsaftalen om atomvåben skal forlænges ubegrænset og uden betingelser, samtidig med at man skal fortsætte med hvert 5. år at tage konventionen op til overvejelse og kontrollere, hvad der er sket af fremskridt, og jeg vil gerne pege på, at der i de sidste 2-3 år er sket meget væsentlige fremskridt, for så vidt angår atomvåbenområdet.

Antallet af strategiske våben er nu faldende. Stormagterne har forpligtet sig til at tilintetgøre ⅔ af deres arsenaler af disse våben. Vi skal selvfølgelig presse på for at komme endnu længere, og der er i den øjeblikkelige internationale